

[61] O svatém Prokopu, patronu České země

Svatoroční muzika

Adam Václav Michna z Otradovic
(1600–1676)

1. Zpí - vej - te pous - tev - níč - ko - vi na pouš - tí, ptáč - ko - ve, za -
2. Vší - ckni ře - hol - ní řá - do - ve Pro - ko - pa u - ctě - te, kláš -
3. V kláš - te - ře po svém u - če - ní břev - ňov - ském z mla - do - sti to
4. Ďá - blo - ve byt svůj tu mě - li, pře - káž - ku či - ní - li, hned
5. Vel - mi čas - to na - vště - vo - ván od li - du čes - ké - ho, od
6. Bo - hu vel - mi vrouc - ně s ní - mi slou - žil za dlou - hý čas, je -
7. Když se s tím svě - tem roz - žeh - nal, od - pla - tu hoj - nou vzal, bra -
8. Pros, by - chom i my při - psá - ní by - li k poč - tu to - mu, v pra -

1. Zpí - vej - te pous - tev - níč - ko - vi na pouš - tí, ptáč - ko - ve, za -
2. Vší - ckni ře - hol - ní řá - do - ve Pro - ko - pa u - ctě - te, kláš -
3. V kláš - te - ře po svém u - če - ní břev - ňov - ském z mla - do - sti to
4. Ďá - blo - ve byt svůj tu mě - li, pře - káž - ku či - ní - li, hned
5. Vel - mi čas - to na - vště - vo - ván od li - du čes - ké - ho, od
6. Bo - hu vel - mi vrouc - ně s ní - mi slou - žil za dlou - hý čas, je -
7. Když se s tím svě - tem roz - žeh - nal, od - pla - tu hoj - nou vzal, bra -
8. Pros, by - chom i my při - psá - ní by - li k poč - tu to - mu, v pra -

6

1. zpí-vej - te sou - se - do - ví, vy, les - ní žáč - ko - ve, na - všě - vůj - te ho v jes - ky - ni, lan -
 2. te - ry, Bo - ží chrá - mo - ve, k cti je - ho za - zně - te, chvá - ly je - ho vy - pra - vů - jte, na
 3. by - lo je - ho cví - če - ní v sva - té po - bož - no - sti. Od - tud se do jes - ky - ně dal, nad
 4. u - stou - pí - ti mu - se - li, jak Pro - ko - pa čí - li. Mu - se - li ská - ly vo - ra - ti, z lid -
 5. ně - ho jsou za - mi - lo - ván: rost - la chvá - la je - ho. Shro - máž - dil si to - va - ry - še, ná -
 6. hož - on da - ry div - ný - mi ob - da - řit rá - čil zas. Vo - du v ví - no jest o - brá - til, ží -
 7. třím je - ho Bůh po - žeh - nal; na - po - me - nu - tí dal Pro - kop bis - ku - pu řím - ské - mu, by
 8. věm u - mrou - ce po - ká - ní, při - šli do těch do - mů, kte - ří ví - ce ne - let - na - jí, a -

12

1. ky, - též zví - řá - tka ji - ný, u - stup - te, d'á - blo - ve, pe - kel - ní ha - do - ve.
 2. ti - sic - krát o - pa - ku - jte, ve - se - le zač - ně - te vsta - nouc, než u - sne - te.
 3. Sa - za - vou mí - sto vy - bral, od - kud div - ných ho - stí vy - pu - dil v hoj - no - sti.
 4. ských těl vy - stu - po - va - ti, mno - zí jsou u - ži - li té lá - sky v tu chví - li.
 5. sle - do - va - li tím spí - še šlé - pě - jí sva - té - ho, mu - že ve - li - ké - ho.
 6. žeň - kní - žet - cí u - krá - til. Sva - tý, zpo - meň na nás, při - pusť náš k to - bě hlas.
 7. je - ho k poč - tu sva - té - mu bez meš - ká - ní přip - sal, neb prv na od - por stál.
 8. le vě - čně stá - ti ma - jí; to ná - ro - du tvé - mu u - pros, z nás kaž - dé - mu, Amen.